

problem er, at der bestilles alt for lidt her i landet. Samfundet bør derfor opmuntre alle – også pensionister – til at bestille mere og ikke straffe dem for at bidrage til forøgelse af nationalproduktet og dermed for mulighederne for tilbagebetaling af landets gæld og forbedring af velstand og velfærd.

Pensionsaforkortning sker nu på grundlag af socialindkomsten. Den er derfor befængt med alle de ulemper, som knytter sig til denne vanskabning (se f.eks. »Ud af skattereformfælderne«, kap. 79).

Alle ved, at de gældende regler får mange pensionister til at skjule for myndighederne, at de tjener penge ved siden af. De ulykker, dette forvolder, mindskes ved vedtagelsen af nærværende forslag.

End ikke de, der har fuldtidsbeskæftigelse ved siden af folkepensionen, bør rammes. Det er i øvrigt også meget svært at udskille dem både fordi mange skifter mellem mindre og mere arbejde, og fordi der er alle afskygninger mellem deltids- og fuldtidsarbejde. (Ifølge Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne spalte 5009, skal det dreje sig om knap 25.000 folkepensionister, som har fuldtidsbeskæftigelse).

Ud fra den grundopfattelse, at folkepensionen ikke skal være en almisse til dækning af et eksistensminimum, men derimod være den ret, den enkelte har oparbejdet i forhold til samfundet, ønsker Fremskridtspartiet derfor ophævelse af den den 16. oktober 1982 ved L 6 i folkepensionslovens § 6 vedtagne diskriminering mod 67-69-årige i arbejde.

Den, der for eksempel i 1950'erne har sparet op på bankbøg i stedet for at bruge rub og stub, er blevet straffet mere end rigeligt af skat og inflation.

Hvorfor skal der nu på ny sparkes specielt til de såkaldt rige gamle?

Fremskridtspartiet mener, at den enkelte selv skal kunne bestemme sin livsrytme. Også om han vil bruge sine egne penge tidligt eller sent i livet. Vi er derfor imod den nuværende ordning, der giver mest i folkepension til dem, der har brugt løs af deres midler i de yngre år i stedet for at tage de afsavn, som er forbundet med at spare op.

Samme pensionsbeløb til alle har også den psykologiske fordel, at den ene pensionist ikke længe misunder sin nabo for i folkepension at få 122 kr. mere, end han selv modtager. Den slags undgås, når alle har 4.800 kr. om måneden og altså ingen mindre end andre. Klarhed og enkelhed er altid en lovgiverdyd. Men i forhold til de 700.000 ældste i befolkningen er det af ganske overordentlig stor vigtighed at blive befriet for gældende pen-

sionstillægsopgørelsesregler. Med deres praktiske usikkerhedsmyriader og juridiske subtilitetsfortolkninger er de en skamplet på dansk lovgivning. Nok har der været kæmpet med problemet i årtier. Alligevel måtte den daværende socialminister så sent som i Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne spalte 4260, indrømme, at »en pensionist kan have en ekstraindkomst på 10.000-15.000 kr. om året og få mindre ud af det end den, der overhovedet ingenting har«.

Da samme socialminister var i opposition, var han medforslagsstiller til L 100 af marts 1977 om, at ekstraindtægter ikke på nogen måde skal beskære folkepensionen (se Folketingstidende 1976-77 (2. samling), forhandlingerne sp. 666 og 2236 samt tillæg A sp. 3395). Han var her i selskab med bl.a. den nuværende statsminister. Fordi man kommer i regering, behøver man dog ikke være på vild flugt fra de rigtige tanker, man hidtil har forfægtet som ansvarligt folketingsmedlem.

Til § 1, 2. pkt.

Folkepensionister, der indlægges på plejehjem m.v., betaler i idealsamfundet selv herfor og bevarer til gengæld deres fulde pension. Enhver tanke i så henseende er imidlertid verdensfjern i al fald i de nærmeste årtier. Folkepensionsniveauet skulle være mange gange så højt som nu, hvis plejehjemsbeboere skulle betale den fulde udgift for opholdet (ca. 200.000 kroner årligt). Hvad enten man formelt vil indrømme det eller ej, tvinges vi derfor til at opretholde det hidtidige princip om, at de pågældende får nedsat deres kontantpension, men således, at denne plus naturalpension i form af plejehjemsydelse alt i alt bliver væsentlig større end de 4.800 kr. månedlig, som er den almindelige folkepension.

Ved udformningen af reglerne herom ønsker Fremskridtspartiet, at folkepensionisten modtager sin fulde pension i indlæggelsesmåneden og herudover i de følgende 6 måneder. Visitation til plejehjem modsvarer ikke indlæggelse. Efter 6-månedersperiodens ophør udbetales alene de 800 kr. Særforsorgsinstitutioner og fængsler (men ikke sygehuse) ligestilles med plejehjem. Også varetægtsfængsling bør tælle med, idet man ved så lang en frist som 6-7 måneder typisk vil ramme rigtigt ved at sidestille varetægt med straf i denne relation.

For at skabe tryk og sikkerhed hos pensionisten er området således klart og firkantet afgrænset i Fremskridtsforslaget på en måde, der giver rum-